

A Kiflihajó és a varázsló

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy varázsló. Ez a varázsló már apró gyermekkorától irigy és féltékeny volt mindenkire akit csak mosolyogni, füttyüreszni, kacagni vagy dalolni hallott. Hogy miért volt féltékeny? Hát azért, mert tudta, hogy e cselekvések mind a boldogság jelei, amiből szegény sosem kaphatott. Ahogy teltek az évek, a varázsló egyre szomorúbb és magányosabb lett. Senki sem szerette, sőt, gyakran úgy is becéztek: -"Savanyúúúúr, Savanyúúúúr"

Mire felnőtt, a szívében élő bánat és magány haraggá, bosszúvágygá alakult át. Egy napon hosszú-hosszú hónapokig tomboló vihart zúdított falujára. Senki sem hagyta el házikóját, mert odakint óriási veszély várt mindenkire. Az emberek már nem daloltak, nem táncoltak, de ha füttyültek, azt is olyan búsan tették, hogy ha Savanyúr meghallotta, mindig tudta: Ő nyert!

- Többé nincs boldogság! -gondolta elégedetten

Ám ekkor egy ártatlan, vékony hang szólalt meg a sarokból:

- "*MESSZIRE VISZ A KIFLIHAJÓ, ÉNEKELD, HOGY JÓ! JÓ! JÓ!*"

- Hát ez meg micsoda?! -háborodott fel Savanyúr

Csak nem a saját macskám énekelget ilyen vidáman?! Lulu! Elég legyen! Hallgass el! förmedt rá a macskára, de Luluka fittyet hányt gazdája szavára.

Közelebb lépdelt, leült egészen közel a varázslóhoz és újra énekelni kezdett, ám ezúttal fülsértően hangosan és akkora vigyorral a szájacskáján, amekkorát Savanyúr még soha életében nem látott.

- "*MESSZIRE VISZ A KIFLIHAJÓ, ÉNEKELD, HOGY JÓ! JÓ! JÓ!*"

- Ha nem maradsz csendben, menten széthasítalak! -kiáltott rá Savanyúr

Luluka erre elcsendesedett, majd szomorúan lehajtotta fejét.

- Mit énekelte az előbb?! Hogy mersz vidám lenni?! És mi volt ez a "*kiflihajó*" meg "*jójójó*"?! -kérdezte gúnyosan a varázsló

- A Kiflihajó... Az Ő dalukat énekeltem... - szólt félénken a macska

Engem mindig boldoggá tesz... Azt reméltem, talán sikerül megmutatnom Neked, hogyan kell boldog...

-Csend! Egy szót sem akarok hallani! -vágott közbe dühösen Savanyúr

-Ezek szerint mégis létezik még a boldogság! Azonnal meg kell állítanom ezt a Kiflihajót!

A varázsló zaklatottan járkált fel s alá, mire egyszer csak kipattant fejéből bosszútól fortyogó terve.

-Idecsalom a Kiflihajót és elveszem a boldogságukat! -rikkantott fel, ám Luluka még mindig ott üldögélt és tisztán hallotta gazdája gonosz tervét. Ijedten szaladni kezdett, hogy figyelmeztesse a Kiflihajó legénységét. Felugrott a székre, a székről az asztalra és mikor végre az ablak következett volna, Savanyúr

a macska elé állt. Lulu egy pillanatra megállt, majd összeszedte minden bátorságát és nekirugaszkodott. Egyenesen a varázsló fejére érkezett, ahonnan már ki is ugrott az ablakon és eliszkolt. SavanyÚr azonban a macska után osont és követve Lulu lábnyomait azt remélte, eljut a Kiflihajóhoz.

Lulu már régóta ismerte Csücsök kapitányt, a Kiflihajó Vezérét, így pontosan tudta, hol kell Őt keresnie. Amikor elért a Kiflihajó titkos kikötőjébe, ijedten nézett körbe. Nem volt ott senki, csak a kifliből készült hajócska, Csücsök kapitány és legénysége nélkül.

Ekkor meglátott egy leányt, aki picit arrébb, piros ruhában, hegedűvel a kezében, a parton üldögélt és vidáman dalolt.

- Ez csak a kormányos kisasszony lehet! - örült meg Lulu és odarohant a leányhoz

-Kisasszony! Kisasszony! Hol vannak a többiek? - kérdezte zihálva a macska

-Elmentek az erdőbe, hogy katonásat játsszanak , de ebédre haza érnek.-felelte kedvesen a leány

-De miért vagy ilyen ijedt ? Mi a baj kiscica?

Lulu gyorsan elhadart mindent a lánynak, de mire a végére ért, SavanyÚr kiugrott a mögöttük elterülő nádasból és könnyű szerrel elrabolta a kormányos kisasszonyt. Lulu sajnos nem tehetett semmit. Türelmesen leült és megvárta amíg a fiúk visszaérnek, hogy elmesélhesse nekik mi történt.

Miközben Lulu várakozott, SavanyÚr szélesebben hasított az elvarázslott , szappanbuborék léghajójával, benne az elrabolt leánnyal.

-Szóval te vagy az a SavanyÚr. - mndta a lány pimaszul

-Hallottam már Rólad és azt is tudom mit tettél a faluddal! De ne is legyen kétséged affelől, hogy mint a legtöbb mesében, ezúttal is eljön a jó és Csücsök kapitány megment engem! -mondta teljes magabiztossággal

-HAHAHAHA - nevetett a varázsló

-Ostoba lányka! Hisz ez a céloom!

Tökéletes terv ! A szőke herceg szerelmét elrabolja a csúúúnya varázsló, de a hőőős azonnal a megmentésére siet MIND A 3 EMBERÉVEL. Nem számolnak az erőmmel és végül minnd csapdába esnek.

- Szuper vagyok nemdebár? -vigyorgott fölényesen SavanyÚr

-Hol vagy Csücsök? - suttogta a leány s szemeibe könnyek szöktek

A cica - bár egyre türelmetlenebbül- , de még mindig a kiflihajó előtt várta a legénységet.

-Végre itt vagytok! - kiáltott fel a macska, amikor megpillantotta a fiúkat

-Szervusz Lulu! Olyan régen láttunk! Mi szél hozott erre? - kérdezte Csücsök kapitány

Lulu gyorsan elmondott mindent , amit látott és hallott.

-Ne is késlekedjünk! -szólt Csücsök

-Ma reggel fiúként keltünk fel, de estére már férfiak leszünk! Szembeszállunk SavanyÚrral, megmentjük a kormányos kisasszonyt és a varázsló faluját!

-Igeen, gyerüüünk! -kiáltotta Bálint Lovag és Táncozlábú

-Várjatok egy percet! -szakította félbe a hősködést Lulu

-Azt sem tudjuk merre keressük Őt! A varázsló nem olyan buta, hogy olyan helyre vigye , ahová én is eltalálok.

-Igazad van! - válaszolta Csücsök

-De akkor mit fogunk tenni? -vágták rá szinte egyszerre a fiúk

-Jól van, gondolkodjunk! Ne esettek pánikba! - szólt Lulu, majd azonnal mindenki pánikba esett.

Ekkor a lágy szellő ismerős dallamokat fújta Lulu és a fiúk fülébe. Azonnal elcsendesedtek és a dallamok, mint a mágnes úgy vonzották őket a kikötő öblében csillogó víz felszínéhez. Mikor odaértek, a víz méginkább ragyogni kezdett. Ekkor az összes kiflihajó egyszerre lehetett hallani ám a dalokból hiányzott a hegedű. Ezután egy apró hullám a fiúkhöz lökte a hajót, akik rögtön tudták mit jelent ez.: A zene tengere majd segít megtalálni a leányt. Beszálltak a hajóba és zenélni kezdtek. A kiflihajó azonban nem indult. Ekkor Lulunak támadt egy ötlete. Kicsit félénken ugyan, de odalépett a kormány mögé és énekelni kezdte a hiányzó hegedű szólamot. Ahogy a hangocskája megcsendült, a kiflihajó azonnal elindult a zene tengerén , ami hullámaival biztonságban kísérte őket az elrabolt kormányos kisasszony felé.

A Kormányos kisasszony ekkor még mindig a léghajón kesergett, ám a szappanbuborék egyszerre csak zsugorodni kezdett és a léghajó leszállt.

- Nnna! Így! Most mássz ki! - szólt hidegen a lányra SavanyÚr

A Kormányos leány gyorsan összeszedte magát, letörölte könnycseppjeit, majd bátor, magabiztos léptekkel elhagyta az elvarázsolt szappanbuborék léghajót. Amikor körbenézett, döbbenet vette észre, hogy a varázsló a léghajóval együtt eltűnt. Mintha felszívódtak volna. A legnagyobb rémületet viszont nem ez okozta a leányban. Ugyanis a hely, ahol a gonosz varázsló hagyta szegényt, egy aprócska, tengerrel körülvett lakatlan szigetcské volt, egyetlen pálmafával a partján, messze mindentől és mindenkitől.

- Jaj nekem... Hol vagytok? -kérdezte kétségbeesetten a lány

- Itt aztán biztosan nem talál rám senki.. Mi lesz most így velem ? - szomorodott el , majd leült az egyetlen kis pálmafa alatt elterülő aprócska árnyék közepére és sírdogálva kezébe hajtotta fejét. Ekkor apró rengésekre lett figyelmes talpa alatt, melyeket mintha halk dallamok kísérték volna. A kormányos kisasszony nem értette, mi lehet ez, ám egyre hangosabban kezdte hallani a dallamokat.

- Hisz ez a Kiflihajó! - ismerte fel hamar, majd hangosan kiabálni , kezével pedig nagy mozdulatokkal integetni kezdett

- Csücsööööök! Csücsööööök! Itt vagyook!

- Kisasszony! - Jelzett vissza karjával Csücsök, hogy észerevették a leányt

Ám mielőtt a boldogság és megkönnyebbülés elhatalmasodhatott volna, óriási hullámok kerekedtek , a szél üvöltöni kezdett és mintha direkt a Kiflihajóra haragudna, úgy támadt neki.

-KAPITÁNY! A VIHAR FELBORÍTJA A HAJÓÓÓT! - kiáltott Táncozláb

-Ebben is a varázsló keze van ! De hol van? Sehol sem látom..! - gondolkodott Lulu, miközben karmait a kiflihajócskába mélyesztve megdermedve kapaszkodott. A szél azonban egy pillanatra szétfújta a felhőket, így Luluka észrevette, hol is rejtőzik Savanyúr. A szigetecskén élő egyetlen pálmafa felett lebegő felhőn csücsült a varázsló mit sem sejtve arról, hogy valaki éppen Őt lesi.

-Tehát ott bújkálsz!-suttogta Lulu , majd legyőzve egyik legnagyobb félelmét , a vízbe ugrott, és a hatalmas hullámok közt titokban átúszott a Kormányos kisasszonyhoz.

-Egy cseppet se félj! - szólt a lányhoz, majd egy hatalmas kacsintással bátran felmászott az egyetlen kis pálmafára. Míg Csücsök kapitány, Táncozláb, és Bálint lovag harcoltak a kegyetlen viharral , Luluka a pálmafa tetejére ért. Ott egy percet sem habozva nekirugaszkodott, és ráugrott a varázslóra harcos nyávogással. Savanyúr a cicával együtt lezuhant a felhőcskéről, ám Luluka kecsesen érkezett meg négy csinos kis lábacska jára. A vihar esővé változott, a Nap felragyogott, és egy gyönyörű szivárvány kíséretében Csücsök kapitány és legénysége, megmentette a Kormányos kisasszonyt.

Hogy mi lett a gonosz varázslóval és a faluval?

A vihar elmúlt, a falu újra kivirágzott és megteltek az utcák boldogan éneklő, táncoló, füttyürésző emberekkel.

Savanyúrnak pedig addig-addig kellett táncolnia a kiflihajó dalaira, amíg arcán végül megjelent egy őszinte, igazi boldog mosoly. Csücsök kapitány teljes legénységével , Táncozlábúval, Bálint lovaggal és a kormányos kisasszonnal boldogan vettek búcsút a kedves varázslótól és visszatértek titkos kikötőjükbe.

Lulu és a varázsló azóta is boldogan élnek kastélyukban, a Kiflihajó pedig vígan kalandozik a világban. Ki tudja. Talán egyszer Téged is meglátogatnak! :)

